

Bach a Sant Genís

Bachcelona Consort, diumenge a l'església de Sant Genís de Torroella de Montgrí MARTÍ ARTALEJO.

Podria semblar que un programa configurat amb fragments de cantates religioses de Johann Sebastian Bach era l'idoni per celebrar el concert amb el qual, després de la inauguració de l'Auditori Espai Ter l'any 2013, el festival de Torroella de Montgrí retorna un dia a l'escenari de les seves primeres trenta-dues edicions: l'església de Sant Genís. Es podria entendre com una mena d'homenatge o de reconeixement a les extraordinàries experiències musicals viscudes en aquesta església, tot i la calor patida i els problemes d'audició a les últimes files. De fet, al final del concert de diumenge, protagonitzat per una formació reduïda (sis músics) de Bachcelona Consort i quatre solistes beneficiats per la

Salvat Beca Bach, el director Daniel Terrida va comentar que, malgrat suar-hi tant, havia sigut bonic fer el concert en aquell espai "per l'acústica, entre moltes altres coses".

Tanmateix, a la sortida, hi va haver assistents fidels al festival que van expressar una opinió contrària a la de Terrida, que, a més de dirigir, va aportar el baix continu amb el clavecí. Tant és així que, més que pròpiament del concert, va parlar-se de la calor insuportable, de la incomoditat dels seients i de l'acústica que suposadament va fer que el so instrumental no arribés de manera homogènia. Quasi em vaig quedar sola defensant que, malgrat tot i sense nostàlgia, està bé que es faci un concert a Sant Genís.

Com és sabut, bona part de les cantates religioses de Bach (de les quals se'n conserven unes 200 de 300) van ser compostes a Leipzig, entre 1723 i 1750, per respondre a l'encàrrec de fer-ne una de setmanal (cosa que va dur a practicar l'art del reciclatge musical) per a la celebració de la missa dominical a l'església de Sant Tomàs, de manera que cada obra tenia com a referent els textos bíblics corresponents. El concert, en tot cas, va començar amb una selecció de moviments d'una de les seves primeres cantates (segons algunes fonts, la primera, però determinar-ho és molt difícil) escrita el 1707 (o potser el 1708) a Arnstaldt (o potser a Mülhausen). N'hi va haver prou perquè els solistes (la soprano Rita Morais, el contralt Christian Gil-Borrelli, el tenor Daniel Thomson i el baix Ramiro Maturana) demostrassin finesa i precisió. Pel que fa als músics de Bachcelona Consort (a més de Terrida, Katy Elkin, a l'oboè, els violinistes Ignacio Ramal i Cristina Altemir, el violoncel·lista Guillermo Turin i Elizebeth Gex a la viola), el seu coneixement del compositor els dota d'una gran fluïdesa en abordar-lo. Cap cantata va ser interpretada de manera íntegra, sinó que, amb l'interval instrumental de dues sonates, se n'hi van fer presents diverses a través d'un sol moviment. Una antologia que va crear una continuïtat i que va transmetre que, malgrat la seva inspiració religiosa, aquestes obres ens parlen a tots perquè, sovint, ens recorden la fragilitat de l'existència. No ho dic per res.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 09-08-2022, Pàgina 31

-El Punt Avui. Nacional 09-08-2022, Pàgina 22

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2177718-bach-a-sant-genis.html>